Jakobstad Tidning Kevät 1956

jubileumskonsert

Laulu-Jaakot begick i går kväll sitt tioårsjubileum med en avgjort framgångsrik konsert i Lagmans folkskola. Redan den yttre ramen var som sig bör präglad av fest. Körens damsektion inledde med att förära sina sångare en ståtlig fana, innan det egentliga programmet vidtog. För övrigt: mängder av blomster bl. a. från staden* och stadens musiknämnd, Jakobstads Sångarbröder, Sångens Vänner och Kokkolan Lauluveikot. Den fulltaliga publiken applåderade ivrigt fram förutom ett extranummer också hela raden bisseringar.

*Kaupunki + ja Paul Hallvar.

Kören uppträdde 36 man stark under lugn ledning av kapellmästare V. Melarti. Det bestående intrycket var otvivelaktigt, att avsevärda framsteg gjorts sedan senaste konsertframträdande. Ännu finns plats för några höga och rena tenorer (men i vilken manskör finns det nu inte det?). I vissa lägen ljöd sången väl klanglös, och framträdande åkningar störde ibland. Men som sagt: framstegen är tydliga.

Redan i programmets första avdelning resulterade publikens bifallsyttringar i ett par bisseringar. Den ena, Fredmans sång nr 27 av Bellman, sjöngs hurtigt och humoristiskt; i den andra, Geibels kända Kentucky-vaggvisa, presterades kvällens läckraste pianissimo. Den finska versionen av Där björkarna susa i A. Sonninens arrangemang framfördes med nö Ruokonen som solist och rönte livligt bifall.

Andra avdelningen var kvällens intressantaste, dels tack vare Eino Linnalas harmoniskt och rytmiskt fängslande Syksy, dels genom den ypperligt framförda Olav Trygvason av Reissiger. Kören lyckades här hundraprocentigt utnyttja sina Väinö Ruokonen som solist och möjligheter. De rytmiska svårigheterna klarades briljant i effektfullt forte, som rev ned åskor av applåder.

Det digra programmet fullföljdes utan märkbar avmattning trots sådana krävande saker som t. ex. Palmgrens Hiiden orjien laulu. I slutnumret Pilgrimskören av Wagner, alltid lika gripande, medverkade hornorkestern med ackompanjemang. Publiken föreföll märkbart nöjd med sin kväll. Det torde också kören ha anledning att vara. PJ